

Landskap: Skåne Upptecknat av: A.B. Halden
 Härad: Fäbo Adress: Lund
 Socken: S. Århus Berättat av: Elisabet Samuel
 Uppteckningsår: 1941 Född år 1860 i Stockholm.

Bröllopet på Vucholm. s. 1-4.

Presenteration vid hovet. s. 5-8.

"Vita fura" - spöke. s. 9, 12.

Monken på Stockholms slott
- spöke. s. 10-12.

Dödarskel. s. 12.

Skriv endast på denna sida!

Jag kom hem från ^{min} vistelse
hos minna mosterfrämlingens excellens
sittben i Paris där jag varit 2 månader.
Han, moster, var svensk-norsk ~~minister~~ minis-
ter där och då jag var där under Paris-
utställning köpfade jag vi mycket
folk - general de la Chapelle och vi di.
varande kronprins bl. a. Jag hade
3 nya eleganta pariserklänningar
med hem och skulle fara direktbuss
fick konst för att presenteras. Min
mor väntade mig i Stockholm. På
vägen upp skulle jag bevisa ett bil-
löp på Tureholm som färna. Jag led
resvårigheter upp med 2 flickor. Berth
som också skulle vara lärare. Vi skulle
ha vita tyllklänningar precis lika.

När vi kom fram fick vi kläda

om oss till middagen och därefter var det dans. Nästa dag skulle bröllopet stå - på morgonen frugo vi alla kommers och titta på brudgumskaket med en kunglig säng.

Ungefär vid 4-tiden var bröllopet. Det hölls i ett gammalt - för var det inte vanligt att man gifte sig i kyrkan.

På bröllopet skulle vi dansa kronor och krona av bruden. Bruden stod med förbundna ögon och vi tändde. Vi dansade runt om. Bruden gav tag i mig och gav mig en kvist av kronan. Sedan dansade man skalkarna runt bruden och så greps denna fast av baron Ramel och gav honom en bit av kronan. Så skulle

vi två dansa tillsammans och
vi hade aldrig varit varandras föru-
ty skändes förfärligt. De som blev
utvalda skulle vara gifta innan
äktets slut. Det var sly nästan in-
på oss för^{vi} gifte oss med varandra
ungefär 1 år efter.

Nästa dag var det städparti till
Fullgarn. Min blivande man häm-
tade mig till sin släde fastän han
borde egentligen kört för sin färd.

Jag har sedan fått veta att han egent-
ligen skulle varit min maskalk
vid bröllopet men då var det en
annan färd som grät och blev all-
deles förvirrad för hon ville ha
honom till maskalk. Så de voro
frånvarande att ändra det i sista stund.

Den tredje dagen var det en
skridskoåkning ordnad. Brudparet
var med alla dagarna och soade
sig.

Bröllopsskänkerorna voro mycket
oanseuliga det var bara små baka-
teller som man ögt. Det var mycket
vanligt att de två intimaste vän-
sinnorna till bruden ögtde var sin
brudkudde. Det bestämdes liksom
på förhand vem som skulle få göra
det! Det var flickan Richard som voro
tjänare på mitt bröllop hade ögt
brudkuddarna som vi skulle bära.
Jalla på under vigselakten. På mitt
bröllop lades skänkerorna fram till
visning på ett särskilt bord.

När vi reste från Funckholm till Stock-

holm bekräade herrarna genast dans
på våra dansprogram under jättes
långsamt till en hal på Venix följande
dag. Där voro alla prinsarna med och
andra dansen kom en adjutant till
mig att kronprinsen ville dansa
med mig. Jag hade lovat den dansen
till baron Rameel och sade att den var
upptagen men då sade adjutanten
att man fick inte säga nej utan han
skulle vidta upp det. Kronprinsen dan
sade två danser med mig och det
stod nästa dag omkålat i tidningen
om vår prinsarna dansat med. Hov-
fröken Eksträ talade sedan om för
minn om att när drottningen läst
därom kallade hon genast upp sin
son och sade till honom att det fick

inte ske mer.

Såringen i Stockholm började den
21 jan. med kung Oscars födelsedag.
Då började presentationen. Det började
med att man med sin mor gick
upp på visit hos överhovmästarin.
man när hon hade sin mottagning.
på slottet. Sedan för man omkring
till alla statsrådsrummen och lämnade
sina kort och sedan fick man
bjudningar till alla bällen. Och
då det blev mottagningar för hos
statsrådsrummen gick man dit på
visit.

Jag var på 31 bällen under de fem
veckor jag var i Stockholm förutom alla
de städpartier, rid- och skridhoppar-
tiet som anordnades.

Balerna började alltid med en promenad polonaise i vilken alla de äldre deltog. Sedan sutto de runt väggarna och gav glans åt festerna. Så dansade man Lancer - vanligen 4 par som dansade mot varandra och Française och Vals.

Det var alltid härliga dyner med kall mat f. ex. orten och sylfrerade järps.s.d. Det serverades alltid Brödlöff och mandelmjölke och elegant konfekt.

Under min frälders Stockholms-tid när jag föddes och var helt liten var det mycket vanligt att de fina middagarna slutade med dessert av finaprop-järskonfekt-karameller på vilkas botten f. ex. en liten fin oregol eller en liten fin mynif. Och dessa karameller fick jag och samlade i en lida.

Det året av voro vi fem stycken
flickor från Skåne som foro upp
till hovet för att presenteras. Det var
inte så vanligt då. Och vi kallades då
för 'Rådhusfloeken' och voro mycket
uppskattade av Stockholms herrarna.

Samma år hade jag blivit intagen
vid Amantebalen i Malmö och
inbjöds sedan att prestera vid Ama-
rantebalen i Stockholm och det vänta-
des avundsjuka hos Stockholms flickor.

På Nybroviken var det skidspori-
stis och en dag blev jag fastlåst mellan
bungen och kungens när dessa
bildade kedja på isen.

När vi reste hem togs vi en liten gran-
kvist och en isbil som minne med där-
ifrån!

ACC. NR. M. 7285:9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vita frun.

Här spökhade både på Skarshult och
Sördeborg. På Sördeborg finns en stor
salong och där satt grevinnan Piper
som är varmt religiös och beaktade
^{om Vita frun} det för mig. "Jag sitter här och ser
hennes komma från ett litet
fönster och så glider hon fram
ända tills hon plötsligt försvin-
ner." Grevinnan Piper var inte rädd
för henne.

Munkarna på Stockholms slott.

Där är en munk som grötas på Stockholms slott. Fröken Reuterswärd var för hordam hos drottning Louise och jag passade på en gång och frågade henne: "Kan inte Tant Augusta säga mig om det är sant med munkarna?"

Hon talade om att många och munkarna så ofta att de ej tänker på honom. Men samtidigt som fröken Reuterswärd var där var en fröken Levenhaupt hordam. Och en dag skulle hela hovet på en stor maskerad bal till en privat familj. Fröken ~~Reuterswärd~~^{Levenhaupt} ville gärna säga att gå efter som hon hade mycket huvudvärk och de andra rådde henne att gå in till drottningen och be om lov att stanna hemma. Då gick

hon gläd: hagen med ett ljus i han-
den. Hon måste gå igenom hela pa-
radrängen där det endast brann
små passageljus för att komma till
destining. När hon kom dit var desti-
ningen så vänlig och lykte det var synd
om henne för det skulle säkert bli en
mycket trevlig gäst. När fröken ~~blev~~^{kom}
~~fram~~^{helt} sedan skulle gå tillbaka kom
i ett rum plötsligt en gräslig munk
småt henne. Hon blev så rädd utan
trodde det var någon av herrarna
som kom i maskeradkostym och sade:
"Ni kan inte skrämme mig." och
så gick hon efter honom för att se
vem det var. Han följde inman för
ett sammetsdiaperi i en frösta
nisch och då hon gick fram och

dog undan det så farms där ingen.
Hon blev alldeles stel av skräck och
kunde liubaka och när hon talade
om det skrattade förskam Rutavärd och
mårde: 'Kära du det får man vänja
sig vid att se munken när man
kommer hit till slottet!'

Den vit frä uppenbarar sig på Stork-
holms slott när de några skall dö. Det
har alltid slagit in. Hon visar sig i
den nedre våningen. När prinsessa
Eugenie och hertiginna av Dalarna
dog hade hon också visat sig.